

ZAKON

O UTVRĐIVANJU MAKSIMALNE ZARADE U JAVNOM SEKTORU

Član 1.

Ovim zakonom određuje se maksimalna zarada u javnom sektoru, i to: u javnim agencijama, organizacijama na koje se primenjuju propisi o javnim agencijama, organizacijama obaveznog socijalnog osiguranja, javnim preduzećima čiji je osnivač Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave, pravnim licima nad kojima Republika Srbija, autonomna pokrajina, odnosno jedinica lokalne samouprave ima direktnu ili indirektnu kontrolu nad više od 50% kapitala ili više od 50% glasova u upravnom odboru, kao i u drugim pravnim licima u kojima javna sredstva čine više od 50% ukupnih prihoda (u daljem tekstu: isplatilac zarada u javnom sektoru).

Odredbe ovog zakona ne primenjuju se na Narodnu banku Srbije, Kontrolu letenja Srbije i Crne Gore SMATSA doo Beograd, Agenciju za borbu protiv korupcije, Državnu revizorsku instituciju i Fiskalni savet.

Odredbe ovog zakona ne primenjuju se na javna preduzeća i pravna lica iz stava 1. ovog člana koji kao učesnici na tržištu imaju konkurenciju.

Odredbe ovog zakona ne primenjuju se na visokoobrazovne i naučne ustanove.

Odredbe ovog zakona ne primenjuju se na vazduhoplovno osoblje čiji poslovi neposredno utiču na bezbednost vazdušnog saobraćaja i stručnjake informacionih tehnologija.

Kriterijume i merila za određivanje javnih preduzeća i pravnih lica koji kao učesnici na tržištu imaju konkurenciju, uređuje Vlada.

Član 2.

Maksimalna zarada u javnom sektoru ne može biti veća od iznosa koji se dobija množenjem najvećeg koeficijenta za položaj, utvrđenog zakonom kojim se uređuju plate državnih službenika i nameštenika i osnovice utvrđene zakonom o budžetu za tekuću godinu.

Zaradom iz stava 1. ovog člana smatra se osnovna zarada, deo zarade za radni učinak, naknada troškova za ishranu u toku rada, naknada troškova za regres za korišćenje godišnjeg odmora, u skladu sa zakonom o radu, kao i druga primanja koja u skladu sa zakonom kojim se uređuje rad čine zaradu.

Član 3.

Zarada zaposlenih u javnom sektoru koji obavljaju prateće i pomoćno-tehničke poslove koji su istovrsni poslovima nameštenika iz četvrtе, pete i šeste vrste radnih mesta prema propisima o državnim službenicima i nameštenicima, ne može biti veća od iznosa koji se dobija množenjem koeficijenta za radno mesto nameštenika prema platnoj grupi u kojoj se radno mesto nalazi i osnovice utvrđene zakonom o budžetu za tekuću godinu.

Zaradom iz stava 1. ovog člana smatra se osnovna zarada, deo zarade za radni učinak, naknada troškova za ishranu u toku rada, naknada troškova za regres za korišćenje godišnjeg odmora, u skladu sa zakonom o radu, kao i druga primanja koja u skladu sa zakonom o radu čine zaradu.

Član 4.

Zaposleni kod isplatioca zarada u javnom sektoru ima pravo na uvećanu zaradu po osnovu vremena provedenog na radu za svaku punu godinu rada ostvarenu u radnom odnosu – 0,4% od osnovne zarade.

Član 5.

Iznos maksimalne zarade utvrđene u skladu sa članom 2. ovog zakona, može se uvećati samo po osnovu vremena provedenog na radu, u skladu sa članom 4. ovog zakona.

Član 6.

Izuzetno, u slučaju uspešnog poslovanja i ostvarivanja dobrih rezultata u radu javnog preduzeća i pravnog lica iz člana 1. ovog zakona, zarada rukovodilaca u tom javnom preduzeću i pravnom licu, uz saglasnost osnivača, može po osnovu njihovog varijabilnog dela zarade biti do 30% veća od iznosa iz člana 2. stav 1. ovog zakona.

Merila za obračun i isplatu varijabilnog dela zarade utvrđuje Vlada.

Član 7.

Isplatilac zarada u javnom sektoru dužan je da prilikom konačne isplate zarada za određeni mesec uplati u budžet Republike Srbije, autonomne pokrajine ili jedinice lokalne samouprave, u zavisnosti od toga da li je osnivač pravnog lica Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave, razliku sredstava između ukupnog iznosa zarada zaposlenih isplaćenog za mesec koji prethodi mesecu početka primene ovog zakona i ukupnog mesečnog iznosa zarada koji se isplaćuje u skladu sa ovim zakonom.

Odredba stava 1. ovog člana primenjivaće se zaključno sa isplatom zarade za decembar 2012. godine.

Račun budžeta za uplatu sredstava iz stava 1. ovog člana propisuje ministar nadležan za poslove finansija u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 8.

Isplatilac zarada u javnom sektoru dužan je da, u roku od 10 dana od dana konačne isplate zarada za određeni mesec, ministarstvu nadležnom za poslove finansija dostavi izveštaj o isplaćenim zaradama za taj mesec.

Izveštaj iz stava 1. ovog člana sadrži spisak zaposlenih sa isplaćenim zaradama, i to naročito: ime i prezime zaposlenog, radno mesto zaposlenog i isplaćenu zaradu.

Obrazac izveštaja iz stava 2. ovog člana propisuje ministar nadležan za poslove finansija u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 9.

Isplatilac zarada u javnom sektoru dužan je da svoja akta uskladi sa odredbama ovog zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 10.

Nadzor nad primenom ovog zakona vrši ministarstvo nadležno za poslove finansija.

Član 11.

Novčanom kaznom u iznosu od 500.000 do 1.000.000 dinara kazniće se za prekršaj isplatilac zarada u javnom sektoru:

- ako isplati zaradu suprotno odredbama čl. 2. i 3 ovog zakona;
- ako postupi suprotno odredbama člana 5, člana 7. stav 1, člana 8. stav 1. i člana 9. ovog zakona.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice kod isplatioca zarada u javnom sektoru novčanom kaznom u iznosu od 50.000 do 150.000 dinara.

Član 12.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.